شورمې د قلم په ژبه راوله

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

شورمێ د

قلم

پەژبەراولە

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقونه محفوظ دي

د کتاب نوم ______ شور مي د قلم په ژبه راوله

ليکونکی ______ محمد الیاس الیاس
(0346-2860464)

د چاپ کال ______ ۲۰۰۸ (اول ځل)

د چاپ ځائے ______ المظهر پریس بټ خیله

شمیر ______ پنځه سوه

کمپوزنګ ______ سردار الملک بابو

ټائټل ______ محمد الیاس بابو

بیعه ______ (اتیا روپۍ ۸۰)

د موندلو درکونه

- یونیورسټی بُک ایجنسی خیبر بازار پیښور
- حزب الله بُک سنټر طوطه کان
- ضیاء بُک سنټر زیارت حصار بابا
- مُسلم بُک سنټر درګئ
- شاه بُک سنټر بټ خیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د خپل ماما نثارمحمد نثارؔ

د ځوئی عادل محمد په نامه چې

د پښتو ادب سره ئې بې کچه مینه لرله

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الیاس د منزل په لور

د ګل ورینو ګلدرو د ښائیستونو وطن ملاکنډ چې د قدرت د رنګینو نظارو د هسکو دنګو لوړو غرونو مرغزارونو ښکلا د نخترو او دیارو شنها د شنو شنو ورشوګانو دشتونه اؤ په تېره تېره د سوات د سیند د غاړې حسینې نظارې د یو حساس زړګی اُودۀ خیالونه داسې راپاروی چې سړے خامخا په نازکو لیکلو اؤ وئیلو مجبور کړی اؤ بیا یو داسې تعلیم یافته ځلمے چې تر داوخته ئې د دُنیا د ډېرو مختلفو ملکونو سفر هم کړے دے او لا نور هم په تګ دے به اورمرو په دے لیکلو مجبورېږی۔

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

د دې شعر خالق محمد الیاس الیاسؔ چه دا ورستنۍ مصرعه ئې د کتاب نوم دے۔ د مارچ د میاشتې په دوئمه نېټه نولس سوه اتیا کښې د طوطه کان کلی د استوګن حاجی فریدالله خان هیډ ماسټر چه د سنیئر ستاف صدر هم دے د یوسفزو د سلطان خان خیل د ذیلی شاخ اسماعیل خېل سره تعلق لری کره سترګې اوغړولې۔نیکه ئې دخپل وخت یو نومړے مشر تېر شوے دے چې د حاجی اسماعیل خان په نوم یادیږی۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلی الیاس په خپل کلي کښې د ابتدائي تعلیم حاصلولو نه پس F.Sc: د پېښور پبلک سکول نه په ښو نمبرو کښې پاس کړه په1999-2000ء کښې ئې د پاکستان میرین اکېډمی نه د جهاز رانۍ تعلیم حاصل کړو. د2002ء نه تر اوسه په پاکستان نیشنل شِپنګ کارپورېشن کښې د نیویګیشن افسر په حېثیت خپلې ذمه وارۍ تر سره کوی. دے د دُنیا په ګُټ ګُټ کښې ګرځیدونکے سېلانے په لیدلے شوو ملکونو کښې چې کوم څه لیدلې دی اؤ د کوم څه نه متاثره شوے دے هغه ئې د قلم په ژبه د ادب دُنیا ته سپارلی دی. لکه د جبرالټر په لیدووائی

ډیدن ئې راته تېری د اسلام خبرې اوښودې
ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې
د ځائے کښې د طارق د تورے شرنګ دے لا تراُوسه
دے ځائے راته د خپل اصلی مقام خبرې اوښودې

نوی خیالات نوی حالات د سپرلی د ښائیستونو رنګینۍ نوی ردیف او قافیې، نوی تشبیهات اشارے او کنائے او د قدرت د حسینو نظارو حسین ښکلی اؤ ښائیسته رنګونه د الیاس په غزلونو نظمونو او سندرو کښې سم په ګډا ګانو دی لکه چې وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږدوئ چه ګل شی پسرلے څمه شيندمه

د زړهٔ په پرهرونو مې لمبې څمه شيندمه

او يا دا شعر

د اسرافيل شپيلۍ به ويښ مې نهٔ کړی

د بنګرو شړنګ به دِ محشر جوړوی

ښاغلی الياس د خيالی محلونو او قلاګانو جوړولو نه سنده کوی

اؤ د حقيقت په لټون کښې دے لکه چې وائی

ژوند کښې حقيقت غواړه د خيال قِصو ته مهٔ ګوره

رنګ لټوه نُور او د جمال قِصو ته مهٔ ګوره

د منزل په لټون کښې ئې ښې تنهاکې دی

په نظر نه راځی په غټو ګورم ورته

د ښو تنهاکې مې پولۍ شوې د منزل په لټون

ولې بيا هم ښاغلی شاعر د منزل په لور په تګ کښې د نوی کل

د ملګرتيا په اړانه خپله کاميابئ سرګنده وی اؤ ښهٔ په جارحانه

انداز کښې وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ سره د کلي ماشومان په ډله شوی دی
داخلي مو واورئی د چا پلار مخه نیوي نهٔ شي
د خپل حق غوښتو آوازئي دارنګ پورته کړے دے
اوس به په سرو سترګو یه ملګرو دلته نهٔ کرځو
مونږه کښې د حق غوښتو جذبه راویخه شوې ده
هر شاعر د خپلې خاوړې او خپل وطن سره بې کچه مینه لری
او د غیرو د غلامۍ نه د ځان بچ ساتلو د پاره خلق بیداروی
الیاس په دے حقله وائی
واګې د وطن به مې د غیرو لاس کښې ورنهٔ کړم
په ژبه د قلم ځما تپه راویخه شوی ده
د اتفاق او اتحاد درس دارنګه ورکوی
تر څو به بېل یو د یَو بله داسې بېل په وطن
راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې
ښاغلے هر هغه څوک درویش ګنی چې د خپل نفس د ارمانونو
قاتل وی۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

کۀ د نفس د ارمانونو قاتل نۀ شوے
هسې ځان خاوري کول درويشي نه ده
د خپله خدايه خپل مرګ د جانان په غېږه کښې غواړی
ژوندمې په يادونو کښې تېر شوے دے
مرګ مې د جانان غېږی له راوله
د چايا دونۀ ئې زړۀ کښې داسې زرغونېږی
عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بيا مې د چا ياد زړۀ کښې زرغون شولو
د خپلې پوهې په باره کښې وائی
خلقه زما د پوهې ناپ له پيمانې مۀ ګورئ
چه شم په سترګو کښې مد هوشه راته هوش ليده شی
ددے شعر نه ئې هم خوندونه واخلئ
سپونږمۍ خو هر وخت په وريځو پټه نۀ وی
تورو زلفو نۀ دې سپين مخ رابهر کړه
هر څوکۀ د الياس شاعری لا په ابتدائی مرحلو کښې ده ولې بيا
هم فنی خامۍ پکښې ډېرې کمې په نظر راځی۔ پښتو ادب ددے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلمے شاعر نه د نور ډېر څه اخستو طمع لرو۔ ځکه هيله لرم چه خپل کوشش به جاری اوساتی چه د پښتو ادب لمن ته نورې ډيرې ګلدستې ډالۍ کړی۔

د الياس په دے مجموعه کښې ډېر د ښائيسته خيالونو ازاد نظمونه هم شته د مثال په توګه مُسکا، بُت، په ړندو کښې کوڼ باچاوی۔ او داسې نور دغه شان په بندو نظمونو کښې بنګړی واله، انتظار، غريبه طبقه، کاش، سوچ، سپرلے او داسې نور ډېر خوندور نظمونه دی چه په لوستوئې تنده ماتېږی

ددے نه علاوه الياس هائيکو، قطعې او رُباعيانې هم ليکلې دی۔ زۀ د پښتو ادب لمن تۀ د وسعت ورکولو د خاطره د الياس ددے ذيار ستائينه کووم زړۀ مې غواړی چې ډېر څۀ مې پرے ليکلے وے۔ ولې لوستونکو ته به هم څۀ پريښودل وی۔ نو له دے مرغه زۀ د مينځه اوځم او دا بحث لوستونکو ته پرېږدم چې الياس د شاعرۍ په ميدان کښې ترکومه کامياب ښکاری۔

په ډېره مينه

نثار محمد نثار

طوطه کان ملاکنډ ايجنسی

نېټه ۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04.01.2000

غیرت

په تن مې اور بلېږي یا لمبه راویښه شوې ده
یا چرته د خوب نه محبوبه راویښه شوې ده

اوس به په سرو سترګو یه ملګرو دلته نه ګرځو
مو نږه کښې د حق غوښتو جذبه راویښه شوې ده

ځئ چې ترې د مینې او ښکلا سندرې جوړې کړو
نن مې د رباب تار کښې نغمه راویښه شوې ده

هسې د وطن ناوې د قصده ځان اُوده کړلو
خدائیګو ماته پته ده چې ښه راویښه شوې ده

یا ځښلي ئې جامونه د شرابو ښهٔ بې دربغه دی
یا داسې راته ښکاری چې اُوده راویښه شوې ده

واګې د وطن به مې د غیرو لاس کښې ورنهٔ کړم
په ژبه د قلم زما تېپه راویښه شوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28.12.1999

وریځې لیمه زُلفی بانه چیرمه
ځمه ورځمه پښتانهٔ چیرمه
پریږدئ کهٔ خلق راته هر څه وائی
نن دې یادونه میلمانهٔ چیرمه
ته دې د ژمی په نمر مهٔ نازیږه
زهٔ لا د خپل اوری غرمه چیرمه
ویمه کهٔ چرته پکښې لاره اوځی
خپل اسویلی ساړهٔ ساړهٔ چیرمه
الیاس تری د یار په نوم نغمې جوړوم
بیامې تارونه نن د زړهٔ چیرمه

یو شعر

چا پېرچل مې په پوښتنه د جانان شو
خاموشی مې تذکرې د مینې اوکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورټ سعید۔ مصر
01-03-2007

ساده وو ژوند چې ئې آسان يادوو
ګل په ژړا ژړا خزان يادوو

دُنيا په ها غې هم خوشحاله نهٔ وه
ماچې د خپل برخې آسمان يادوو

خلقو د ژوند سخته مرګی ته ويله
ما هاغه تريخ ساعت هجران يادوو

د عشق لمبو د مينې اُور واخستو
تا چې زما د ژوند داستان يا دوو

د هر چا شونډې په حرم رپيږي
ما به ګهړۍ ګهړۍ جانان يادوو

تا د ستم ازغی تېره کړله نور
ماچې ريښې ريښې ګريوان يادوو

چه په کتوئی سترګې نهٔ مړيږي
ماد هغه حُسن دوران يادوو

سبا به ئې دوه ګزه کفن جامه وی
خلقو الياسؔ د کلی خان يادوو

||<★★★★>||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17.07.2006

غیرت پښتو بـه راژونـدی کـړی سرفروش لیده شی
پښتون چې یو ځائے یو ځائے ګرځی نو پُر جوش لیده شی

خلقـه زمـا د پـوهـې نـاپ لـه پیمـانـې مهٔ ګورئ
چې شـم په سترګو کښې مدهوشه راته هوش لیده شی

تـهٔ مې جـانـان تـهٔ مې جهـان تـهٔ مې ایمان ئې ګرانـه
ستـانـه بغیر کـهٔ چاته ګورم راتـه دوش لیده شی

سـر بـه مې بره وی خـونـازبـه مې په مینه نـهٔ کړم
قیس ئې ورک کـړے دے مـنـصـور هم فراموش لیده شی

پـخـواچـی ذکـر بـه ئې هـر وخـت د بوستـان کولو
ستـا خبـر لـوڅے الیـاسؔ نـن دومره خاموش لیده شی

II★★★★II

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرے (PERFUME) آزاد نظم

غـریـب سړے کۀ په هفته کښې يو ځل
چـرتـه پـه خپـلـو سپينو پاکو جامو
ځـانله د مينې نه خُوشبو پورې کړی
وائـی چې زۀ بـه هـم په لاروکښې نن
د خپـل بـدن پـه ښائسـتـوو عطرو
د خپـل ماحـول فضاخوش رنګه کړمه
وائـی چې نـن بـه زۀ خوشـحاله شمه
زمـا بـه خـلـق تـعـریـفونـه اُوکـړی
چې ګـوره څومره ښکلے بُوئې راځی
نـن د فـلانـکـی مـامـا د ځوی د تن نه
خـو ده تـه څـه پتـه ده
چې خـلـق داسې وائـی
غـریـب سـړی تـه ګـوره
ښـه جـامـو سپـرے لـګـوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-08-2006

درست جهان درته حیرانه مه جبین ئې
لکه ګل لا سو کښې ریږې ګل ورین ئې

که په سر سترګو مې کښېنې ناز دې اخلم
ستا ادا داخِیستو ده نازنین ئې

ستا د مخ برابر نهٔ دی دُر ګوهر
دُر ګوهر مې پکارنهٔ دی مرمرین ئې

زړهٔ مې هسې تاله چرته درکولو
دلنواز ئې دلربا ئې دلنشین ئې

د جلی خفی معنې د الیاسؔ نهٔ زده
د زړهٔ سترګو ته مې بربښې ته مبین ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-07-1998

انتــظار

د زړهٔ د درد د کمېـدو پــه خــاطـر
ستـا د خـائستـه بشر ليدو په خاطر
پـه تـوره شپه کښې بې اسرې پاتې شوم
د سپيـن سـحـر د ځلېدو پـه خـاطر

ارمـانـی زړهٔ بـه ګـور تـه وړمـه اشنـا
چـې زهٔ پـه طمع تـهٔ بې غـمـه اشنـا

ستـا پـه ليدو بـه چغېدو مې زړګے
پـه تـا پسې بـه خـوريـدومې زړګے
چـې تـه رانغلے پـه ما ګـرانـه اشنـا
لـکــه مـاشـوم بـه ژړېدو مې زړګے

يــاد بـه دې څـه وايـه ســاتـمه اشنـا
چـې زهٔ پـه طـمـع تـه بې غـمـه اشنـا

لاړه اودهٔ شـولــه د خـوب غيـږه کښې
ځـمـا ځـوانـی د ليونتوب غيـږه کښې
کـه وی لـوئې شـوے خير دے رابـه شي
هـغــه قــاتل د سـرېتوب غيـږه کښې

ځـکــه د زړهٔ ويـنـې څـتمـه اشنـــا
چـې زهٔ پـه طمع تـهٔ بې غـمـه اشنـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه په هجران او څه دیدار کښې تېر شو
څه په ازغو او څه په دار کښې تېر شو

ستا د راتګ ستا د لیدو په خاطر
ژوندون مې ټول په انتظار کښې تېر شو

ورځمه کېږه درنه وړمه اشنا
چې زه په طمع ته بې غمه اشنا

قطعه

خلق مې خدایه لیونے لیونے بللی
لا مې خیري ګرېوان نه دے ترلمنه

په مدار د زندګی کښې تګ به زده کړے
که زما د سوچ محور ته شوے دننه

||★★★★||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16.07.2006

تاکلې راته پرېښودو تړون مې درنه غوښتې وو
د مينې لېونې وومه جنون مې درنه غوښتې وو

رېبلو دې غوخ غوخ پرهر پرهر دې راله راکړلو
ارمان د زړهٔ معصوم ګرانه زرغون مې درنه غوښتې وو

دارته د منصور غوندې ناحقه ختې چرته شوم
بې وسه د ظفر غوندې رنګون مې درنه غوښتې وو

دې د پښتو نخوا خلقو مُلا زما ليډر کړلو
قاضي مې درنه نه غوښتو پښتون مې درنه غوښتې وو

ساده وومه ناپوهه چې مې تاله زړهٔ درکړې وو
لمبه دې کړمه سيال نهٔ شوم سکون مې درنه غوښتې وو

تاله مې د ژوند ښائسته رنګونه راغوندې کړی وو
ځان ته دې نزدې نهٔ کړمه يون مې درنه غوښتې وو

حالاتو د ستم په چره تړول زخمي زخمي کړمه
مرګ مې درنه نهٔ غوښتو ژوندون مې درنه غوښتې وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

غوږ شومه لکېرې مې په تن رېباره اوختې
خزان وے تهٔ سپرلے نهٔ وے ازغن رېباره اوختې

اشنيامې په خندا جوړې د بل سره ليدلے وو
خولې مې د تندې نهٔ چې من من رېباره اوختې

ستا په لمسه تلے وو اؤ ستا په وينا رانغے
تهٔ جوړې د مينې مې دښمن رېباره اوختې

تالکه منصور غوندې داروته پېژنده چرته
ماغوندې بې وسه وے غمژن رېباره اوختې

ورشه ميخانې لره رندانوته دا اووايه
سجدوله فرښتې مې په لمن رېباره اوختې

الياس له دې د ښکلو سترګو مست پېغام راوړے دے
ځکه مې بهانهٔ جوړې د فن رېباره اوختې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان

05-07-2006

خلقو چې به ماته د وصال قِصه راواخسته
ما به ورته ستا د شینکی خال قِصه راواخسته

روپکښې غورځنګ راغے مستۍ چپه چپه کړلو
ماچې سمندرته د هلال قِصه راواخسته

زۀ لکه منصور به ترې خوندونه د ژوند اخلمه
زلفو کۀ دارونو دې د تمال قِصه راواخسته

پخوا پرې خلقو بانګ د کلی نه وئیلو
نن راته پښتون هم د کُلال قِصه راواخسته

ماترینه لوګے ستا د رخسار د لمبو اور کړلو
خیال مې لیونے چې د جمال قِصه راواخسته

نورۍ هم ښائسته کړو د اسمان لمنې سرې شولې
تیارو چې کله نمر ته د زوال قِصه راواخسته

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې ترې په تر تر رارواني شوې غمژنې وې
سترګو ته چې ما د پشکال قِصه راواخسته

يه خدايه بادشاه د زماني ئې په ژړا کړلو
بخت مې سکندر ته د اقبال قِصه راواخسته

دواړو چې يو بل ته غلی غلی کاته کړی وو
نن مې زړهٔ ته هاغه د تېر کال قصه راواخسته

خيال ته مې د درست جهان نغمې راټولې شوې وې
پېغلوچې په خپله د خپل شال قِصه راواخسته

ذکر د الياسؔ ئې د دارونو په سر کړے دے
عشق مې سرو لمبو ته د کمال قِصه راواخسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړې

د غره لمن کښې سم په شور بلېږی
ورته حیران شوم کور په کور بلېږی
ماوے لوګے دے چرته اور بلېږی

هسې نۀ دوب چرته په شرم شمه
لکه د موم په شانې نرم شمه
ماوے ورځم ورته چې ګرم شمه

خونۀ لمبې نۀ غرغندې وې پکښې
نۀ د بخرکوشان ذرې وې پکښې
اونۀ ځکروتمې تکې سرې وې پکښې

ماوې دا غرونه ستر شوی دی
یا دا خوړونه ستر شوی دی
کنه سیندونه ستر شوی دی

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې د تلو لوړې ژورې وې
یو مې د پښو تناکې سترې وې
بل خواشلېدلې مې چېړې وې

ګنې ماوې چې مخکښې څه دی ورځم
هېر دی کۀ لېر خراب اوٙ ښۀ دی ورځم
کاږۀ دی نیغ اوکۀ اوږدۀ دی ورځم

خو چې نږدې شوم ورته خړې وې
تیار لوګې وو سم لوخړې وې
په چاپېرچل ماحول کښې لړې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-05-2005

درويشي

سوال منت زاري کول درويشي نهٔ ده
د چادرتـه اودرېدل درويشي نـهٔ ده

زړهٔ له ښائي عاجزي کهٔ ښهٔ خصلت دے
سر هر ځائے کښې ټيټول درويشي نهٔ ده

کهٔ د نفس د ارمانونو قاتل نهٔ شوې
هسې ځان خاورې کول درويشي نهٔ ده

کـه مقصد دی تش شهرت وی دريغه دريغه
ځان په شتوَو کښې ورکول درويشي نهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

څـنـګـه چې شور غره کښې نخترې کوی
داسـې جـانـان خـوږې خبرې کـوی

چـرتـه چـې ستـا د قدم خـاپ تلے دے
هـلتـه کښې نـن سپـرلے اختـرې کوی

قطعه

نـۀ غـواړو ګـلاب څـوانـۍ نه رنګ د زمانې غواړو
مـونـږه تربـنه چنګ رباب ساقی اؤ میخانې غواړو

عـقـل تـربـنـه نۀ غواړو د بخت د غوښتووږی یو
ژونـد د بې غمۍ څانله او مرګ ترې لیونے غواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچۍ
19-08-2001

فرض که
(آزاد نظم)

فـرض کـۀ تـۀ مې چرته یاده شولې
فـرض کـۀ زړه مې ستـاکتو ته اُوشی
زۀ بـه دخیـال دُنیـا تـه منډه کړمه
هـلتـه بـه ستا د یاد بنګلې وی چرته
زۀ بـه د مـات زړګی د پـاره ځانله
هـلتـه د خیـال په پښو کښې پرېوځمه
بیـا بـه ترې لږ په موسېدلی شونډو
پـه تـراړو تـراړو تېکبـدلی شونډو
ستـا د دیـدار یو څو لحظې اوغواړم
هـلتـه کۀ خیال مې چرته هاں اوکړه نو!
زۀ بـه مُسکـے مُسکـے په مینه مینه
ستـا دَ هـر یـاد سره اوږه په اوږه
د یـو ځائے تلو خوندونه واخلمه خو
فـرض کـۀ تـۀ مې چرته یاده شولې
فرض کـۀ زړۀ مې ستا کتو ته اُوشی

محمد الیاس الیاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-05-2005

رنګین سپرلې مې کړه نشه د مست ماښام په رنګې
سترګې راواړوه کاسې ډکې د جام په رنګې

ظاهر مې مهٔ ګوره کهٔ تریخ ازغې ازغې لیده شم
ډک د خوږ ویمه دننه د بادام په رنګې

لیونی مینې راپغاړه ملنګی کړه راته
لنډ شو منزل راته ملګرو د یوګام په رنګې

تر څو به بېل یُو یَو تر بله داسې بېل په وطن
راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې

مخامخ هسې هم کتلې ستا ښائست ته نهٔ شي
په الیاسؔ بیا چرته حضور شه د الهام په رنګې

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-05-2005

لږ ځانته رانزدې مې کړه ارمان مې کړه چې څم
راغلې دې يم بيا درته جانان مې کړه چې څم

د مينې الله هو راته په مينه مينه وايه ته
ماشوم مې واخله غېږه کښې خپل ځان مې کړه چې څم

خنګه تهٔ چې آيئنه کښې په کتو ځان ته حېران شوې
هم داسې د بيا بيا خيشت ته حېران مې کړه چې څم

ما ژوند کښې تش د مينې روزګار کړې دې جانانه
ګل مې کړه سپرلې مې کړه بوستان مې کړه چې څم

الياسؔ پرې ښهٔ پوهيږي ځاريده د مينې خنګه وي
سپيلنې مې کړه لوګې ځان تهٔ قربان مې کړه چې څم

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچۍ
28-01-2001

غریبه طبقه

د ستړی ژوند په لوئې سفر اوده دی
د خان په مرسته درپه در اوده دی

خدایه د کوم قانون د لاندې زما
نن د وطن بچې نهر اوده دی

د هر په اوړی د غرمو په شګو
د سوری لاندې زوروَر اوده دی

یه خوار قسمتو خوشحالی جوړی کړئی
ظلم ورکیږی ستمګر اوده دی

د وطن پیغلو هله شور جوړ کړئی
ستړی نغمې مو په ګودر اوده دی

ماته پردے محل اونهٔ ستائې
لامې زخمونه د ځیګر اوده دی

محمد الیاس الیاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن سبا

چامي ګرېوان اوشلوو
چا راله تن اوخوړو

لېونے کېږمه ځم
غم مي بدن اوخوړو

هله توبې اوباسئ
مړی کفن اوخوړو

په یخنۍ کار نۀ لری
خلق فېشن اوخوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
14-06-2006

د شوګیرو عادت ئې چرته دے نظر خوبوی
د غزل تارکۀ مې چیرم راله پرهر خوبوی

خوارۀ ګفتار ته ئې مرغۍ دی په چرچقو سحر
د زلفو سیورے ئې ماښام کښې زیړے نمر خوبوی

اللّٰه دی خیر کړی پښتنې منګے په سر ایښے دے
بیا په سندرو زما هاغه ښار ګودر خوبوی

ستا د کاواکه لېونو سترګو نه ځار شم ګلې
چې په کتو مې سترے ژوند نوے سحر خوبوی

هسې دې زخې په وجود جانانه خوښې نۀ دی
د جبین خال دی په آسمان پورته قمر خوبوی

یو مې ببګا ستا د راتګ لارې کوخې ښارلې
بل مې سرې چغې د پښتو درمانه سر خوبوی

یا ځوک پښتون چرته د غرۀ لمن کښې تا یادوی
یا د پښتو خبرې کیږی چې خیبر خوبوی

ساقی قسم کۀ ستا د جام مستی سرور راکوی
الیاس خوږې خوږې خبرې د دلبر خوبوی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرص

زما کور کښې ولې نشته ستا په کور کښې خرېړے دے
بس په دے وړه خبره جنګ کښې نخښتے هر سړے دے

څوک د پلار په مرګی خاندی څوک د ورور وینې څټی
عجیبه دنیا ده ربه عجیبه اړے ګهړے دے

مومن ته

کۀ نازونه د بې نیازه جانان یوسے
ډک د نور په رنمایۍ به دې عقبیٰ شی

کۀ د ځان د معرفت طلب دې اوکړو
معرفت به دې نصیب د لوئے الله شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ مې د ارمان غېږې له راوله
غلې مې حېران غېږې له راوله

ژوند مې په يادونو کښې تېر کړے دے
مرګ مې د جانان غېږې له راوله

مينه خپلېدل کۀ په بېلاتو وي
ګټه د تاوان غېږې له راوله

نور دَ سپرلي ناکړدي نۀ شم کتے
حُسن دَ خزان غېږې له راوله

دم مې په پښو کښې نور د تلو نشته
سترے د کاروان غېږې له راوله

تندے په زمکه لږوه الياسه
ځان ته دي آسمان غېږې له راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-12-2000

يو ځلي نۀ ده په بيا بيا مې وژني
قاتلې سترګې د اشنا مې وژني

د تختيدو لارې مې بندې شولې
خدايه د خپلو په رضا مې وژني

خواره زلفان د يار ښائسته اننګي
کله هغه اؤ کله دا مې وژني

ماوے چې دلته به ساه واخلمه خو
دا ستا يادونه پکښې لا مې وژني

نن د الياسه ئې سترګې واړولې
ملګرو داخل په ريښتيا مې وژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحيرهٔ عرب
08-12-2006

خوبونه يوسى ځان سره د چا لېونى سترګې دى
داستا لېونى سترګې اشنا ستا لېونى سترګې دى

تيارې پرى راخورې دى په سپوږمى کښې رڼا نشته
خو دلې ورته تا جوړې نن بيا لېونى سترګې دى

داما چې کله کله غلى غلى په خندا کړى
کمال د هيچا نهٔ دے د اشنا لېونى سترګې دى

ساقى پيالى دې لرکړه هاغه کيف سرور ئې نشته
خيال کښې مې پرتې د دلربا لېونى سترګې دى

پخپله ورته اوګوره کهٔ تا ته اشنا نهٔ ګورى
الياسه پښتنې دې بې پروا لېونى سترګې دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
27-10-2004

په شپېو ترې نه د اوښکو باران درومي
بې دیدنه چې راځی سترګې محرومې

د پښتون په جامه تور یم لګېدلے
پښتنې سترګې مې هیرې کړې معصومې

بې نوا ترې جوړې بیا وو نن راغلے
تر اسمانه مې سلګۍ تللې مغمومې

ستا نظر به ستا ښائست ته رابللې
نغمې چرته وې زما دومره محکومې

څهٔ خو شته پکښې ملګرو چې لګیا دے
د الیاسؔ خبرې نهٔ دي بې مفهومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالتهر
22-02-2007

ما وربښي کړه خدايه سمه او دا غر صدقه
اشنا تر اوسه رانه غواړي مرور صدقه

تا د دنيا د پاره پرېښې بې آسرې وومه زهٔ
ما خو دنيا وه ګرځولې ستا د سر صدقه

ستا د ديدن تګے به نور د تانه څهٔ او غواړي
بس په کچکول کښې ورکوه دې د نظر صدقه

ستا د جبين د خال خندامې تته نهٔ شوه ليدې
ماد سپوږمۍ په نامه ورکړله د نمر صدقه

اول دې ورکړم د دنيا د تريخ دستور په ګوتو
اوس رانه غواړې مې ګرېوان په اوښکو تر صدقه

ما هم د مينې په نوم ځان د اور لمبو ته نيوو
تاوے خليلؑ شه او بُتان کړه د آذر صدقه

ورځه تندے يار ته په زمکه په بيا بيا لګوه
الياسّه کهٔ چرته ئې نن اومنې د در صدقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیوم منزل پیښور
24-10-1998

○

د دار په سر چغې وهم لېونے
پرېږدئ چې مړ شمه بې غم لېونے

راشه پوښتنه مې د حال اوکړه
کنې واللّه درپسې مرم لېونے

د یار په مینه کښې واپس روغ شو
خلقو ناړې کړلې چې کم لېونے

خدایه ما هسې لېونتوب خوښووو
تا رانه جوړ کړلو سم دم لېونے

ستا د اُلفت ستا د مُسکا د وجې
الیاسؔ یادېږم چم په چم لېونے

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

کاش

يوه ورځ مور راته دعا کوله
وئيل ئې خدائے دې کړه کامياب بچيه

چه د غريب د حق پوښتنه اوکړے
خدائے دې نواب کړه د نواب بچيه

يوه ورځ مور راته دعا کوله
وئيل ئې نصيب دې شه ثواب بچيه

چه د باطل تورې تيارې لرې کړے
خدائے دې رنړا کړه د افتاب بچيه

يوه ورځ مور راته دعا کوله
خدائے دې ځواني کړه د درياب بچيه

چې خونه ورانه کړے اغيارو لره
مسته چپه شې د سيلاب بچيه

بچې ته د مور دعا قبليږې ډيره
کاش! چې ما هم په دے يقين کړے وے

خو زۀ وړوکے ووم زۀ نۀ پوهيدم
چې مې په دے باندې آمين کړے وے

II ★★★★ II

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچۍ

د شالدا په نوم خط

اُمید لرم ښه به ئې په خوند تېروي
له ما په شاني به تهٔ ژوند تېروي
د خوږ وطن د ننګ ناموس د پاره
د زهرو ګوټ به لکه قند تېروي

څنګه چې سیند د کلي ستا په خوا کښې
چپې چپې شي غور څنګونه وهي
داسې زما خواکښې په ډېره مستۍ
د سمندر چپې تموپونه وهي

دا نور حالات کهٔ اوربېدل مې غواړي
د زړهٔ زخمونه کهٔ ګنډل مې غواړي
د خدائے نه چې غواړې پکښې ما یا دوه
کهٔ په سیالۍ سره لېدل مې غواړي

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر ماښام پکښې جنت جوړېږی
هاغه د کلی لاله زار څنګه دے
چې پرې د چم کوڅې رنګینی ښکاری
هاغه معاذ عادل مدرار څنګه دے

څۀ نوی تازه درته وئیلے مې وے
بس نور څۀ نشته چې لیکلے مې وے
قلم بندومه اجازت راکړه
نشته الفاظ چې تۀ ستائیلے مې وے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد - کراچی
12-05-2001

درد ئې راله راکړلو قرار ئې رانه واخستو
مینه مې ظالمه وه دلدار ئې رانه واخستو

جام کښې د ساقی راته مستی حېرانه پاتې شوه
سترګې دې چلبازې وې خمار ئې رانه واخستو

نور دغه ظالم خزان زما د ژوند نه څۀ غواړی
حُسن ئې تاله کړلو بهار ئې رانه واخستو

دالا د قاتل اشنا نرمی وه پوهه نۀ یم
صلیب ته ئې نزدې کړمه نو دار ئې رانه واخستو

لاړه د پښتو د ادب ناوې کونډه پاتې شوه
خدایه د الیاس شان قلمکار ئې رانه واخستو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-12-2000

په موسیدو شی سپین سحر جوړوی
لیمه د یار سپرلی اکثر جوړوی

د خیال خبرې مې زړهٔ چرته منی
ستا په کوڅه کښې راله شر جوړوی

د اسرافیل شپیلۍ به ویښ مې نهٔ کړی
د بنګړو شرنګ به دې محشر جوړوی

ستا د نظر قاتلان نهٔ پوهېږی
ماته سپرلے د دار په سر جوړوی

تهٔ دې د خېښت د زوره څهٔ خبرې
په زړهٔ مې کربښې ستا نظر جوړوی

د هېرېدو طاقت دې نهٔ لرمه
ستا جدائی مې په زړهٔ غر جوړوی

الیاسه زړهٔ له دلاسې دې ورکړه
مینه به داخل ستانه نر جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
02-07-2000

سوچ

نهٔ په آسمان چرته پرقا ښکارېده
نهٔ د وربځو پرې غوغا ښکارېده
د اُوبو څاڅکي اُوبه خور له نه وو
چې په پتهو زمونږ د کروخت شو

د چمن بوټي په ريګونو خړ وو
فطرته ستا په ستمونو خړوو
قطرې قطرې شبنم پرې نهٔ ښکاريدو
سپرليه بيا د ستمګر وخت شو

وعده ئې ماته کړه په غلا لاړه
زما د مرستې نهٔ په شا لاړه
خپلو همزولو راته لار اُونيوه
چې د دښمن سره مې کله د ډغر وخت شو

د کوځې سپو به دې غوپا کوله
مئين زرګى به مې درزا کوله
د چم وړو به دې په کانو ويشتم
چې په کوځه دې د ګزر وخت شو

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

څـه ښـه نیولـې ده حیـرانـه ښکـاری
اُوس په خُلـوص خپله ستو مانه ښکاری
اقـرارد میـنـې ئې نن داسـې اوکـړو
سـائیکـل دې پـرېـږده د موټر وخت شو

درپسـې کـړل مـې تـول قـضا مونځونـه
هـم مې بـربـادکـړه خپـل اشنا وختونـه
تـهٔ پـه بلـې بـانـدی را اُونـهٔ ختې
بیـا مـې نـن تـیـر د مـازیگـر وخـت شـو

بـچـی بـچـی لـه مـې څپلـی اخلـم
د وطـن پـېـغـلـولـه والـی اخـلـم
چـې د خـوارانـو زړونـه اوخـانـدووم
روژه تـېـربـږی د اختـر وخـت شـو

داستـا پـه شـانې خـو بې پتـه نـهٔ یم
وهل بـه خـورم پـه سوك او لتـه نـهٔ یم
زه بـه دې مـرستـه ښـهٔ پـه جـار کومه
چـرتـه کـهٔ ستـاگـلـه د شـر وخـت شـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاخـو وختـی دی خپـل سـوچـونـه کـوه
مـونـځ لـه بـه روسـتـه ځـی خوبونه کوه
د عـزازیـلٌ پـه جـال کښي اونـختـمـه
د بـانګ نـه پـس چي د سحـر وخـت شو

د ژونـدون تـولـه اثـاثـه دي واخـلـه
واخـلـه مـونیـا اؤ خـلاصـه دي واخـلـه
شـېـخـه دروغ درتـه وئیلي نـهٔ شـم
زهٔ درنـه ځـمـه د دلبـر وخـت شـو

ښـهٔ سـم سـړی وی تـه د کـار لالیـه
عشـق درنـه جـوړ کړلـو بېکـار لالیـه
د اشـنـا مېنـي ورتـه پـري نـهٔ ښـودی
ستـا چـي د زدکـړي اؤ هنـر وخـت شـو

د خپـل اولـس پـکښي دردونـه لیکـه
خـوږي نـغـمي خـواږه فکـرونـه لیکـه
الیـاسـه پـاځـه دُنیـا اولـړزوه
سـتـا د شـعـرونـو د اثـر وخـت شـو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کانړ
03-07-2000

سپرلی

چې د ماحول زره زره ورپکښې
سم د سپوږمۍ شان پرقیدلی نهٔ وی
چې د پنجرو بندی مرغۍ ورپکښې
سم په چرچقو چغیدلی نهٔ وی

چې مې احساس پکښې ژوندی غوندې شي
چې ټول ماحول نغمې نغمې غوندې شي
زهٔ به ښیګره ورله هله منم
چې مې ورکې خیال زلمی غوندې شي

بس خو چې مینه په هر لور خوره شي
خیر کهٔ زخمونه مې لږ زور واخلي
ستا د ښائست غوټۍ چې ګل نهٔ کړی
دغه سپرلی دې ربه اور واخلي

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد - کراچی
04-06-2001

چې تا ته نۀ شی کتے

د خپل ارمان په تکل
د سپین سحر په تلاش

سم د ماښامه سره
د چا د کور په تاخ کښې

وړه ډیوه بله شی
یا په سرو ایرو کښې

د سرو لمبو په خاطر
چرته بخرے تود شی

یا د ساقی په جام کښې
د چا د مستو شونډو

خوږه خوندونه لاړشی
یا د زاهد په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرته د هوش نه مخکښې
د جانــــان نــوم راشـی

یـا د ربـاب پـه تـار کښې
چــرتــه د مـاتـو زړونـو

خــوږې نـغمې جوړې شی
د غســـې زۀ هـــم ګــلـې

ستا د ښائست په باغ کښې
ځـــانـــلـــه ګـلـونـه ګـورم

ستـــا د رُخســـار پـه رنګـې
د شـــرمـــه ډک ګـــلـونـــه

دومـــره نـــازک ګـلـونـه
چې تــاتــه نـۀ شی کتے
چې تــا تـه نـۀ شی کتے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
06-07-2006

ژوند کښې حقيقت غواړه د خيال قصوته مهٔ ګوره
رنګ لټوه نور اؤ د جمال قصوته مهٔ ګوره

ستورى به پرقيږى خو دا بل رنګه رڼا کوى
تور دے خو په سپين جبين د خال قصوته مهٔ ګوره

داسې راته ښکارې چې سپوږمۍ وربځو پټه کړه
پروت وى په نازک بدن د شال قصوته مهٔ ګوره

خانده پکښې خير دے که ئې لږ ساعت له دارشى تار
زلفې درنه تاؤ شولې د تهال قصوته مهٔ ګوره

الياسه په ديوال لکه د نوې مياشت رااُوخته
ورکيږى لږ ساعت له د هلال قصوته مهٔ ګوره

يو شعر

لکه موم د اور لمبو ته ويلى نهٔ شوم
زما عشق وو ستا د حُسن کمال نهٔ وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
18-05-2005

غر به ووم نیولې په سلګو ګښې شومه
درنهٔ راستون چې په راتلو ګښې شومه

ښکنک چې سبا نمر پـه ختو لیده شي
داسې بـه تـا تـهٔ پـه کتو ګښې شومه

زولـنـې نشتـه خـو زندان غوندې دے
بـنـدی د زلـفـو پـه تیـارو ګښې شومه

هستـې تـهٔ هر ځـائے بـه مستی ګډیده
ورک چې سـاقی به په کاسو ګښې شو مه

فـنـا پـه تـا پسې د درسـت جهان نهٔ
لـکـه شبـنـم د نـمـر ختـو ګښـې شومه

مـرګ ګـنې تـل زمـا پـه ښکنک ګښې به وو
ښـهٔ ده چې خـدایـه په توبو ګښې شومه

چـرتـه چې شـور به ستا بنګړو جوړ وو
الیـاس رالـوئی هـاعـه نغمو ګښې شو مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحيره عرب
13.03.2002

مُسکا

يـوه لـحـظـه خـالـقـه
مـاتـه د مـرګ نـه مـحـکـښـې

د يـار مُسکـا نصيب کړې
هـغـه خـنـدا نصيب کړې

چې ستا سيرلے هم ورته
ګـوتـه پـه خُلهٔ پاتې شي

چــې د ســاز ډکــې نغمې
ورتــه اودهٔ پــاتــې شـي

چــې حسـرتـونـه ورتــه
لمبـه لمبـه پـاتـې شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نظرونه ورته
په تماشه پاتې شي

چې سرهٔ جامونه ورته
نشه نشه پاتې شي

بس چې تصویر ئې شکلي
زما په زړهٔ پاتې شي

تو يوه لحظه خالقه
ماته د مرګ په مخکښې

شکلي خندا نصیب کړې
دیار مُسکا نصیب کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-02-2000

شک
(آزاد نظم)

ریخي ریخي ئې لوپټه په سر وه
په تن جوړه ئې وه خیرنه غونډې

پُوندې ئې چاؤدې وې پیزار ئې نه وو
وړې چاچې ئې راته اونیولې

نن ئې زمانه هم په یوه بازار کښې
په یره یره باندې سوال اوکړو

ما ورله هم د جیب نه دوه آنې
سۀ په اخلاص اوسۀ په مینه ورکړې

زما پرې شک د بې وسې راغې
ماوې د دې به چرته پلار نۀ وی

||★★★★||

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکو

ستا د نظر خورو نغمو ته تاوېدمه داسې

څڼک چې چاپېره د يوې نقطې نه

د پنسل څوکه په پَرکار تاوېږي

★★★★

هائیکو

مېنه مې کړې ده کوووم به ئې تل

بس کۀ په دې وړه ګناه مې وژنې

راځه چې لاړ شو د مقتل په لورې

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
20-12-1999

عشق ئې د رنګونو د ابشار مخه نیوې نهٔ شي
مینه لېونۍ مې د خمار مخه نیوې نهٔ شي

دومره د تاو ډک دے چې نظر سیزي
اوښکې ئې د سترګو د رخسار مخه نیوې نهٔ شي

دومره د وطن د پېغلو ګوتې مې نازکه دي
ګل لره ورځي حوبس د خار مخه نیوې نهٔ شي

مونږ سرهٔ د کلي ماشومان په ډله شوي دي
داخلي مو وارتي د چا پلار مخه نیوې نهٔ شي

زه ګورے خپل حق د فرعونانو نه غوښتے شمه
منصور غوندې بې وسه به د دار مخه نیوې نهٔ شي

اوګورئ دا خړې خړې خاوړې هم شنې شویدي
دا ځل خزانونه د بهار مخه نیوې نهٔ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خو د حُسن رنګينۍ ټولې صحرا کښې دی
پېغلې د وطن مې د بازار مخه نيوې نۀ شي

ستا د محبت قېدی بس ستا د خوشحالو په نوم
ستا راتلو ته خنګه به د لار مخه نيوې نۀ شي

دادے د سحر نه انتظار کښې دی ولاړ يمه
چا وے چې الياسؔ د ښکلی يار مخه نيوې نۀ شي

لويه خدايه

بيا مې سترګې د جانان شوې قدم بوسه
ښکلے ځائے دے پورته نۀ شے پکښې اوسه

په عمل خو لا حاصله ستا رضا وه
بس رحمت ته دې پراته وو بې تپوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچي
31-07-2000

درپسي مې ګلـه چـا ن دالر اؤ بر کړه
هسې زيـات مې خپل غمونه د ځيګر کړه

د رُخسـار لـمبې دی بلې سـاتـه ګلې
مـاښـامونـه د ژوندون زمـا سحر کړه

بـدې سـترګې د رقيـب کـۀ درتـه ګوری
نـظر مات لـه دې ګـلـونـه تاؤ د سر کړه

سپوږمۍ هر وخت په وربځو پټه نۀ وی
تـورو زلـفـونــه دې سپين مخ رابهر کړه

هــاغـه يـار بـاندې به ولې نـۀ نـازېږم
وئيل ئې مورې لېونـی لـره مې ورکړه

ښـکلے يـار مې پـه بلې باندې ولاړ دے
خدايـه ژونـد رالـه د مينې مازيګر کړه

سـاه مـې تـا پسے د تـنـه جـدا کيږی
لـږ پـه مينـه راتـه ښـکليه نظر کـړه

چې الياسؔ سرۀ د مينې نيت دې نۀ وو
عـالمونـه دې پـه څـۀ پسې خبر کړه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

ستا په راتګ

زمـا د نیـمګـړی ارمـانـونو قاتل
ستـا ګـل وریـنه خندا جوړه شی

ستـا د قـاتـل نـظر بـه څـه وائـمـه
زمـا مـعصوم احساس ئې اووژلو

زما د سترې ژوندون سترې نغمې
زمـا په خیال کښې لا تر اوسه ګرځی

ستـا په راتګ ترې ترانې جوړې شی
ګـلـه راپیـښـه کـوه کـلـه کـلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښور
14-05-1998

اراده

وېـم چـې د رنګ نـــه ډک کــړم
ځـــانـلـــه د ژونـد خــوبـونـــه

بيـــا پــکښــې ډوب کــړمــه تـول
د کـــائــنـــات فـــکـــرونـــه

او مـــړک تـــه اووائـــم چـې رانـــهٔ شـې
د خـــدائـے د پـاره پـه دے لوری ګـوَرے

خيـــال کــوه مينـــه مې رسوانـهٔ کړے
رقيـــب مې هر وخت راته ګوری ګـوَرے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-07-1998

د محبت نه مخکښې

د محبت نه مخکښې
زما زلمې احساس اودۀ غونډې وو
د خپلواکۍ نغمې ئې نۀ وئيلې
زۀ د دردونو نه خبر نۀ ووم
ما د غمونو دُنيا څۀ پېژنده

د محبت نه مخکښې
ماستا ښائسته ښکلې تصوير جانانه
په تصور کښې جوړولې نۀ شو
ما د جفا دستور ليدلے نۀ وو
زۀ د نفرت په قانون څۀ پوهېدم
د ژوند خوارۀ تراخه مې نۀ پېژنده

د محبت نه مخکښې
زما زلمے احساس اودۀ غونډې وو

II◇★★★★◇II

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

ګُل پکښې نشته د ازغو ډکه ده
ماضي مې تړله د سلګو ډکه ده

زما په زړهٔ کښې د ژوندون فلسفه
د څوبې رحمه تلوَسو ډکه ده

غېږ به همېش دلته تېت سترګي ګرځي
زما دره د شاه زلمو ډکه ده

ګيدړ څنګے دې راته مهٔ ځلوه
خيالي دُنيا مې د زمرو ډکه ده

د تخيّل پرواز دې بنکته نهٔ کړي
کعبه د لوړو مُنارو ډکه ده

د ملاکنډ غرونه نغمې نهٔ وائي
شاعري څنګ مې د مصرو ډکه ده

د ګُل په ځائے مې نن په کانړو اُولي
د يار کوڅه د لېونو ډکه ده

الياسه مهٔ ئې چېره برڅېره نهٔ شي
هره سلګۍ دې د نغمو ډکه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

فـراق نـزدې شـولو ژړېـږمـه ځـم
سـم پـه سـلګـو تـرې روانېـږمه ځم

د تهـمتـونـو پيټـې نـۀ شـمـه وړې
د يـار کـوڅـه کښـې نـۀ اودرېږمه ځم

جـرګـې تـرې تـولې بې نـوا راغـلې
نـن ورتـه پښـو بـانـدې غورېږمـه ځم

د ژونـد تيـارو کښـې د مـنزل پـه لټون
د لېـونـو پـه رنګ خـنـدېږمـه ځـم

اليـاسؔ دې د مخ رنـا تـه هـر ماښـام
لـکـه پتـنګ غـونـدې سـوزېـږمـه ځم

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

څنګه به ځم چې ښکې ګلۍ شوې د منزل په لټون
راتـه همواري هم نـالـۍ شوې د منزل پـه لټون

د زړهٔ د کـومـې پـه اخـلاص بـه دې رابـلمه خو!
بس کۀ راپيښې خوشحالۍ شوې د منزل په لټون

پـه نـظـر نـه راځـي پـه غټو غټو ګـورم ورتـه
د پښو تـڼاکې مې پُولۍ شوې د منزل په لټون

سپـرلي ئې پـه معصومو اننګو کښې خندا راوړه
سم پـه خـندا ورتـه کـلـۍ شوې د منزل په لټون

د انتـظـار لارې تـه ګـورې د حسرت پـه نـظـر
پېغلې راپوتـه پـه بَلۍ شوې د منزل پـه لټون

چـرتـه الياسؔ پکښې هېر نۀ کړې وعده ماتې نۀ شے
کۀ دې نـصيب ياره سيالۍ شوې د منزل په لټون

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
15-06-1999

ژونـد پـه وږمـو اُودۀ شو ساز په نغمو اُودۀ شو
ته چې مې خيال ته راغلې درد په سلګو اوده شو

مـاشـوم زړګې مـې ګـُلـه سـتـا د خندا پـه ارمان
سـتـا د مُسکـا پـه ارمـان ستا په قِصو اُودۀ شو

سـتـا د راتګ پـه طـمع سـتـا د لـيدو پـه ارمـان
نـن تـهولـه شپـه مـې زړګې پـه دلاسو اوده شو

سـتـا د فـراق د لاسـه سـتـا دا الياسؔ لېونـے
سـتـا د سيـالـۍ د پـاره نن پـه لمبو اُودۀ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1999

از غن ماحول چې مې بهار شی هله
د زړهٔ زخمونه به قرار شی هله

د منصور یاد به پرې تازه کړمه زهٔ
بس چې ستا زلفې زما دار شی هله

خپل کارته هر یو سړے کاروائی
کار چې پردې شی نو بیګار شی هله

لار د منزل دومره اُوږده خونهٔ ده
سړے چې اُودریږی اِیسار شی هله

د زړهٔ درزا مې لږ سېوا غوندې شی
آشنا په سترګو کښې چې قار شی هله

بیا کهٔ الیاسؔ ته لېونے وائی خبر
خېری ګریوان چې ئې تار تار شی هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچۍ
29-05-2002

پاتې نن په سرو سترګو ښېلتون شولو
تلو کښې چې ښائسته جانان راستون شولو

عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بیا مې د چا یاد زړهٔ کښې زرغون شولو

فکر به مې څنګه غزونې کړي
ستا چې سبانے ماښام پرون شولو

تا ته تصور کښې په سجدو شومه
خیال مې د دُنیا خیال کښې مجنون شولو

نهٔ منې چې څهٔ درته الیاسؔ وائی
دالا څنګه ستا د خیال سمون شولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیماړی کراچی
14-10-2002

د رنګ تصویر لټومه ځم د خوند نقشه جوړومه
د خښت په مصور به مې د ژوند نقشه جوړومه

بې خیاله فکر وړې شهزاده به پکښې ګرځم
په چغو د پرهر به مې د قند نقشه جوړومه

ستا به د خوږې مینې داستان ورته راواخلمه
بیا به په تهوتې زړهٔ د پیوند نقشه جوړومه

راز دې د پردې راته افشان کړه چې لږ پوهه شم
یا عقل لیونی تهٔ به د بند نقشه جوړومه

ستا خواله به د خیال په مست تالونو کښې درځم
الیاسؔ به پکښې ځانله د مېوند نقشه جوړومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-11-2004

په رندو کښې کوڼ باچا وي

چې الف او ب مې زده کړه
ماوې لاړمه هوښيار شوم
اوس به خلق راوړي خپلې
فيصلې دژوندون ماله
زۀ به بر سرته په کټ کښې
دروند قاضي د کلي ناست يم
لاس په نام به واړه خلق
راته وائي آوجي ښۀ جي
بالکل ټهيک ده ته صحيح وې
خو خوك نشته چې نن ما ته
حقيقت ښکاره زما کړي
زۀ ناپوهه ووم جاهل ووم
زما دوه مسئلې زده وے
خو ريښتيا خبره داده
چې رندو کښې کوڼ باچا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04-11-2004

شاعر

اول لتون د څو لفظونو کووم
بیا يې جوړښت په ردیفونو کووم

د خیال خبرې پکښې اوستائمه
یا پکښې ذکر د وختونو کووم

څهٔ چې لیدله به مې
هاغه لیکله به مې

دُنیا ته حال د زړگی
په‌جار وئیله به مې

خو چاپېرچل مې راته
نامه د ہم راکړه

د شعور قدر نشته
ما توم قلم راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

خبره چې په تلو کښې دې نن ستغه غوندې کړه
زما دې خوږ زړګی درپسې چغه غوندې کړه
قِصه هاغه د خپشت به یو ځل بیا شروع کووم
جانان چې په چل وَل کښې آغه دغه غوندې کړه

قطعه

په ځان کښې نهٔ ځائیږی سیال لیدهٔ شی
ستا په کتومې زړه خوشحال لیدهٔ شی
کومې چې ستا په ځنګ کښې نهٔ تیریږی
هاغه لحظه راته سم کال لیدهٔ شی

قطعه

سپوږمۍ وه رانه هیره د هلال په تماشه ووم
ستا د زلفو په تیارو کښې ستا د خال په تماشه ووم
یو لحظه کښې ئې جوړ کړے وو محل ماله د مینې
خیال زما په تماشه وو زهٔ د خیال په تماشه ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
01-06-1998

ایټمي دهماکې

اول به هر ځائې کښې ناکام یادېدو
هم خطاکار او هم بدنام یادېدو

د فیرنګیانو غلامان وو خدائیګو
تش به آزاد مونږه په نام یادېدو

د بې وسۍ په زولنو کښې بندوو
تل بې ګناه به ګام په ګام یادېدو

هغوئی په خپله وو بې وسه ربه
چرته چې مونږ په احترام یادیدو

خونور په سترګو کښې مې نم خدایه
لیدلے نۀ شولو د غم خدایه

چې د غورۍ نه پس شاهین والوتو
جوړ په اغیاروشو ماتم خدایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د وطن هر یو زلمے مې ویښ دے
اُوس تري ورځمه ویني ځکم خُدایه

چې زړۀ د غېرو په یو تهق اُوچوی
ورته ړزومه ایتهم بم خدایه

اُوس د نړی ټول کافران ژړیږی
هم د هندو قوم مشران ژړیږی

بچے بچے د غېرو غېرو ربه
په آزادۍ د پاکستان ژړیږی

وائی آزاد شوه مسلمان ملکونه
امریکه روس او هم جاپان ژړیږی

د پاکستان په دهماکو ملګرو
د کلنټن سره عنان ژړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1998

بنګړی واله

په مکر نهٔ پوهېدله کلیواله پښتنه وه
چې ته مې راغلی بنګړی واله پښتنهٔ وه

په تورو سپینو سرو کړو هکې کړې
پېغلو ترې لیچې په بنګړو هکې کړې

روانه په خرڅون خپلې سوداله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلی بنګړی واله پښتنهٔ وه

آواز ئې کوو واخلئ بنګړی دی
درکووم اودریږئ سړی دی

دا څومره حیانکه مزوب حاله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلی بنګړی واله پښتنهٔ وه

چې وړې زړګې پکښې له تانه
الیاسه زار ئې د خندانه

واپس روانه کلی ته خوشحاله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلی بنګړی واله پښتنهٔ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحرالکاهل
22-09-2007

لويه خدايه!

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

مخ کۀ رانه بېرته جانان واړوو
هله مې ماتم په ژبه راوله

نۀ شائي لمده په مې پليتو دا
تندې له زم زم په ژبه راوله

راحت بغير د سختو چاليدلے دے
صبر زما زغم په ژبه راوله

خپله فيصله مې په تا پرېښې ده
دُعا مې د کرم په ژبه راوله

راز کۀ د حکمت پکښې لېده غواړې
گفتار الياسه کم په ژبه راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

د مور په نوم

خدایه د هرغمه ئې هر ځائے کښې آزاده ساتې
د محبت وره دُنیا مې پرې آباده ساتې

کۀ د سپرلی د خوشحالو نسیم پرې لګی خیر دے
تۀ ئې د سپیره سپیره خزان د سپیره باده ساتې

چې په ژوندون واړه رنګونه ستا د در اووینی
په خپل رحمت کښې ئې هر وختی خدایه یاده ساتې

مور هم ایمان دے هُم جهان اوهم جنت دے زما
خدایه همیش ئې په دُنیا کښې ژوندئی ښاده ساتې

ګونجې پرې رانۀولې خدایه کۀ هر څو غصه وی
ورته تندے د الیاسؔ هر وختې کشاده ساتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سُکون

د سکـون چـغـې د عشـق سـلګو کښـې پټې
د دُنیـا پسـې پـه مـنـډه نـه مونـدهٔ شي

دا سـتـا نـونـه بـه د عشـق بېرتـه تـازه شي
د الیـاسؔ غـونـدې کـهٔ هـر سـړے بندهٔ شي

قطعه

عشـق کښـې اور لمبې غوا ړی کمال ته رسېده
خـوب غـونـدې لیدل وو ستا جمال ته رسېده

دغـه مرحلـه د دیـدن بل رنګـه هیبت لري
سـتـورو تـه اسـان وو خوستا خال ته رسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-07-2006

کۀ په ګُل د نزاکت عکسونه ښکاري
ستا په مخ هم د قدرت عکسونه ښکاري

زړۀ مې ګوره تماشه کۀ د سیرت کړې
آئینې کښې د صورت عکسونه ښکاري

تا کۀ نۀ هُم رابللم خو زۀ راغلم
په نظر کښې دې د ست عکسونه ښکاري

د غُصې نه ئې رُخسار د اور لمبې شوې
په رښتیا جوړ د قیامت عکسونه ښکاري

پوره نۀ شوه ستا د سترګو بادشاهي وه
ارمانی مې د حسرت عکسونه ښکاري

لوئې آسمان بغیر د ستنو نه ولاړ دې
ناپوهانو ته دولت عکسونه ښکاري

مصور چرته د روح کړښه راښکے شي
دا الیاسؔ ته حقیقت عکسونه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-07-2006

ګوته په خوله يمه حېران شپهٔ ده
تېرېږي چرته د هجران شپهٔ ده

تګ تر منزله د جانان وو زما
خدايه په لاره د کاروان شپهٔ ده

د غرهٔ په سر کښې د تنور لمبې وې
خلقو ويله د شعبان شپهٔ ده

په نيمه لار کښې جانان پرېښودمه
لوټ شومه خدايه د تاوان شپهٔ ده

خلقه زهٔ خپل جنت ته اور سېدم
نن مې په کلي د جانان شپهٔ ده

د ونو شنې پاڼې وچېږي خدايه
داسې ښکارېږي د خزان شپهٔ ده

الياسه د مينې بوراګان دې څهٔ شو
د ګُلو باغ کښې د رېحان شپهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پېښور
1997

سترګې

چې مې وژني دا خونرېز سترګې د چا دي
دا ښائسته لکه ګل رېز سترګې د چا دي

چې رسا د زړهٔ په سر زما ښخېږي
دا ناترسه لکه نېز سترګې د چا دي

د لېندې په رنګ په غشو چې مې اُولي
دا قاتل لکه چنګېز سترګې د چا دي

چې مُدام په تصور کښې مې پرتې وي
دا نيازبينې د مکېز سترګې د چا دي

دا چې تهٔ ئې نشه کړې ئې الياسه
د نشې نه دا لبرېز سترګې د چا دي

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پېښور
24-12-1997

ګل خبرې اوکړلې ګلزار خبرې اوکړلې
کله چې محفل کښې ښکلې یار خبرې اوکړلې

قربان به پرې زهٔ دواړه سر او مال کړمه
بس خو کهٔ یو ځل ئې د اقرار خبرې اوکړلې

دَ ساقي په لاس کښې جام پاتې حیران شو
نن ئې دومره په تاتار خبرې اوکړلې

ګل او ازغي به پکښې یو زړګیه ځنګ پېژني
چې خزان هم د بهار خبرې اوکړلې

چې تر غوږو ئې غزل د الیاس راغې
نو بلبل هم د چغار خبرې اوکړلې

★★★★

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

چې زۀ هم سیال شمه د نورو سره (آزاد نظم)

په د ورکوتي دنیا ګۍ کښې ربه
چې زۀ هم هېر کړمه خپل تېر غمونه

چې زۀ هم دغه د سلګو ژوندون
لږ په خندا خندا کښې تېر کړمه

چې زۀ هم اووینځم د خپل لمن نه
د تهمتونو دا تور تور داغونه

چې زه هُم دغه د سیالۍ لمحې
چې زۀ هم دغه خپل رنګین خوبونه

په دې غمجنو سترګو اووینمه
چې زۀ هم ډک د ارمانونو زړګے

لږ د سکون په غېږ کښې اووینمه
چې زۀ هم خپله مینه خپله کړمه

ځکه خو ډېره موده پس خالقه
زۀ یو نیمګړے غوندې سوال کوومه

جام او جانان راله یو ځائے راکړه
چې زۀ هم سیال شمه د نورو سره

وړوکے اختر طوطه کان

28-12-2000

تا چې د زړهٔ ريبلو چل زده کوو
ما د سلگو ژړلو چل زده کوو

روژه په خوله مې ستا سيالۍ ته کاته
ما د اختر کولو چل زده کوو

تا مې تېرے کړله سبوا غمونه
ما د پرهر گنډلو چل زده کوو

د زلفو مينځ کښې مې سپين مخ ته کاته
ما د سحر ليدلو چل زده کوو

خپلو خپلوانو مې هم خپل نهٔ کړمه
ما په پردو د خپلو چل زده کوو

د غم مشکښې مې پيئلې ستا د زلفو په تار
ما د غزل ليکلو چل زده کوو

تاچې الياسؔ به رنځوو په وعدو
ما ترې د درد زغملو چل زده کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـریږدوئ چـې ګُـل شـی پسـرلـے څـمـه شـیـنـدمـه
د زړهٔ پــه پــرهـرونـو مـې لـمـبـې څـمـه شـیـنـدمـه

پیغـام نـوی دُنیـا تـه مې د مینې په کښې راوړو
ښـائسته پـکـښې خـوږې ښکلې نغمې څمه شیندمه

دسـتـور دے کـهٔ اِخـلاص د پښـتـنـو دے نـهٔ پوهیږم
پـه لاره کـښـې ګـلان د مـیـلـمـنـې څـمـه شـیـنـدمـه

اے بـس کـړه سـتـمـګـره د زړهٔ سـره لـږ پُخلا شـه
اُوښـکـې مـې نـن بیـا درتـه جـرګـې څـمـه شیـنـدمـه

الیاس دې بیا دَرونې سحر نغمو ته لږ خوشحاله کړه
تـر څـو بـه مـې چـاپیره شـوګیرې څـمـه شـیـنـدمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتفاق

تهٔ کهٔ ېږې ئې خو په ډېرو کښې هم هېر شوے
زهٔ کهٔ یو یم خو د قام سره یو لك شوم

تا پخپله کناره کړله د قام سره د تنګ نه
اُوس به ماته داسې نه وائې چې سپك شوم

د انصاف چغه

څنګ چې ترې زما بچی خبر نهٔ وی
دغسې به ستا سو هم اختر نه وی

واورئ د وطن ژمے کهٔ تود نهٔ شو
بیا به په آسمان کښې ګورے نمر نهٔ وی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيماړی کراچی
19-09-2002

جانان

پورته په آسمان کښې
يو د مينې بادشاه ناست دی
وائی واخلئی که څوك غواړی
راحتونه خوشحالياني
څکه خلق ورپسې دی
ترينه خېشت او سرور غواړی
څوك ترې رنګ اؤ خمار غواړی
څوك محل اؤ مينار غواړی
څوك ترې غواړی ځانله ژوند د ملنګۍ
څوك ترې زر اؤ دينار غواړی
څوك ترې غواړی دَمستۍ دَرباب چغې
څوك ترې زړهٔ د خاکسار غواړی
زهٔ هم ځانته فکر يوړم
لاس مې اُوچت کړل سوال مې اُوکړو
ماله صرف جانان راکړه
ماله صرف جانان راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

چرته چې باطل د حق ملګرے شي
هلته کښې رواج د مینې زور لري

مرګ دې خیر دے اُووائی رُعب دار ځانته
ژوند هم عجیبه غوندې کښې شور لري

توبه

ورته سپیره تندے که تیږ مې نۀ شو
هغه دې خدایه کعبه نۀ ګڼمه

کۀ ستا ئې عرش په ړقیدلو نۀ کړو
دغه توبه مې توبه نۀ ګڼمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبل علی- دُبئی
17-08-2002

د خېښت نـه راته هکي زماني د سترګو جوړې کړه
مُسکا پکښې خوره کړه ترانې د سترګو جوړې کړه

بيـامې پکښې نبت سجدوته کړے دے د سترې ژوند
ځک ساته بانړه دي بُت خانې د سترګو جوړې کړه

والله کـۀ مې ســاقي تندۀ مـاتيږې پـه يو ګوټ
لـږ زور نظر له ورکړه مېخانې د سترګو جوړې کړه

جبـر د حالاتو دي پـه تـريـو نظر پوه کړے يم
ځـه کـنـه اُوس نـورې بهـانې د سترګو جوړې کړه

اليـاسؔ پـکښې د ځـان او دَ دُنيـا نه ورکيده غواړم
بيـا د خـوږ نـظـر هـاغه کانې د سترګو جوړې کړه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُردن
14-04-2002

د ښار په ټک وږمه ځو لاړم په مېږه اُوختم
د وصال شپه کښې بد نصیب په شوګېره اُوختم

شاهي زړګی له به کچکول په لاس کښې ورکړمه خو
ستا د اُلفت په پیمانې کۀ زۀ پوره اُوختم

تۀ چې دَ خیال په نیلی ناسته وې ځوانی دې ستائل
ورته بې خیاله فکر وړے شهزاده اُوختم

ستا په نظر کښې د بُوډۍ د تال رنګونه څۀ شو
ورته پخواچې به زۀ غلے شان اُودۀ اُوختم

الیاسؔ به هسې نازېدم په خپل رنګین خیالونو
توله دُنیا راپسې خاندی دیوانه اُوختم

★★★★

محمد الیاس الیاسؔ

(c) Kitabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

شینکې
(آزاد نظم)

د سینـنـد پـه غـاړه د څـو ورځـو راسـې
پټ پټ پـه زړهٔ کښې ژړېدمـه ربـه

لـکـه د اُور لـمبـه لـمبـه ولاړ ووم
د هـر پـه میاشت کښې مې سوچونه کول

مـاوې بـادرو بـه خدایـه څنګ تېرېږی
مـاوې بـاران بـهٔ خـدایـه کـلـه کېږی

چې سوکړه ختمه شی سپرلے غونډې شی
هـر خـوا پټو کښې به شینکے غونډې شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-12-2000

يو ګهړۍ هزار ګهړۍ شي چې ته نه يې
تُوله شپه مې خونړۍ شي چې ته نه يې

ته به ځان له چرته بل ځائې کښې خندېږې
زما سر دړۍ دړۍ شي چې ته نه يې

شا به مرستې له مې زر رادرومه ګلې
هر سړے سر په تګۍ شي چې ته نه يې

د يخنۍ نه مې وجود په رپېدو شي
طوطه کان راته واړۍ شي چې ته نه يې

يارودونه مې د سترګو نه بهيږي
يا مې زړه تنهۍ تنهۍ شي چې ته نه يې

سره غرمه وي د سُور اُوړي خو دلبره
په الياسؔ تيره جړۍ شي چې ته نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوم آزادی
1997

دُعا

پـه دُنيـا کښې ربـه راکړې   د عيسیٰ غـونـدې مـکـان
پـه هـوا مې تخت روان کړې   لـکـه تـخـت د سليمـانؑ
سـوج سـمـجـه پـوهـه زمـا   بـرابـر کـړه د لقمـانؑ
اسـمـاعيلؑ غـوندې له تا نه   تـن بـدن زمـا قـربـان
ابراهيم غوندې په اُور کښې   راتــه جـوړ کـړه گلستـان
رنگينـئ د سپرلی راکړه   مـوسـم کښـې د خـزان
د قـارون غـرندې مال راکړه   سـخـا راکـړه د عثمـانؓ
عـمـر لـوئـې د خضرؑ راکړه   پـه طـلـب کښې د جـانـان
مـاتـه اُوښـايـه خـالـقـه   خپـلـه لاره د عـرفـان

د افتـاب پـه رنگ خدايـه
دا زړکـے مـې کـړه روښـان

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-09-2001

نن لا څۀ بل رنګه دے چې څنګه به وي څنګ سبا
سترګو کښې راوړی اشنا مې نوې نوې رنګ سبا

خوارۀ د لېونـي مينې زمـا به هم څۀ کم نۀ وي
اودې کړو کـۀ چرې لږ زمـا په نـامه ننګ سبـا

څـۀ دې نننۍ وعـده راتلو راتلو کښې پاتې شوه
څـۀ دې د راتګ انتظار نـور کړی په ماتنګ سبا

خبر کۀ دې مغروره يې په حُسن او ځوانۍ باندې
تېبت سـاته نظر لکـه د لوئې ملنګ ملنګ سبـا

هسې دی الياسه نن په خُلۀ باندې توبې راځي
اخلـے بـه منـمـه پرې نـامه چرته د چنګ سبـا

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالتمر
11-01-1999

د جبرالتمر په لیدو

دیدن ئې راته تیرې د اسلام خبرې اوښودې
ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې

لمن کښې ئې تراُوسه آدَنور مشال بلیږی
وربځو ئې په سر راته تمام خبرې اوښودې

دے ځائے کښې د طارق د تُورې شرنګ دے لا تراُوسه
دے ځائے راته د خپل اصلی مقام خبرې اوښودې

حسن ئې زما په ذهن داسې غلبه شولو
فکر مې قلم ته د الهام خبرې اوښودې

طوطه کان
31-05-2005

څومره ښائسته خوارۀ وختونه وو اشنا میئن ووم
د چا په غم کښې ژړېدمه زۀ په چا میئن ووم

چې مخامخ وو يو تر بله چپه خوله ولې وو
ښکارېده داسې ته په ما او زه په تا میئن ووم

چې په ولاړه ځارېده ترې د دُنیا رنګونه
ستا د جبین د خال په آ ښکلې مُسکا میئن ووم

هسې مې مۀ رټه صادق يمه شك منه نۀ شې
درته قسم خورمه والله چې په رېښتیا میئن ووم

آچې زمانه هم په پته ئې زما زړۀ وړے دے
ستا د کاواکه لیونو سترګو په غلا میئن ووم

ژوندمې داستا د لېونی مینې په نوم تیروو
قسم په خدائے کۀ زۀ الیاسؔ به په دُنیا میئن وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلی ته د کراچی نه په واپسئ
14-11-2002

مستئ سرور شمه جنون شمه زهٔ
تاته کتو کښې په سکون شمه زهٔ

د دیدن وخت کښې د جانان په کوڅه
اوښکې بهیږی چې راستون شمه زهٔ

ته مې نظر کښې تور ملین اوګڼره
خبر دے کهٔ نورو ته زرقون شمه زهٔ

قسم په خدائے چې د لاسه به یمه
ستا کهٔ یوه سلګۍ ژوندون شمه زهٔ

د الیاس مینه به دې هُم خوښه شي
ته کهٔ لیلیٰ شې اؤ مجنون شمه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

21-12-2000

زیره پـانـه وچـه شـوې د خزان شـوم
چې ورګـډ کـلـه د عشـق پـه ګلستان شوم

لـوپتـه د یـار پـه قبـر مـې جهنډې کـړئ
زۀ شهیـد د ښـکـلـو سـترګو په ارمان شوم

د زنـدانـه مـې اوس چـرتـه یـره کیـږي
چې پـه دام د تـورو زلـفو بـنـدیوان شوم

لـکـه سـتـوری چې د نـمر د مخې ورک شي
تـاپسې دغسې ورک لـه دې جهان شـوم

حـقیقت د لیونو راته څرګند شولو الیاسه
نـندراه چې په دا خپل ځیرې ګریوان شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران هاوس کراچی
11-11-2001

بُت

ماوې چې يار دې زما
ښکلې دلدار دې زما
د زړهٔ قرار دې زما
اُوس به ئې ديدار کومه
د ښکلو مستو سترګو
خو په اول نظر کښې
دومره نشه شومه چې
تاب مې په زړهٔ کښې نهٔ وو
دومره بې خوده وومه
ورته سجده مې اوکړه
ماوې دا يار دې زما
ښکلې دلدار دې زما
د زړهٔ قرار دې زما
اوس به ئې ديدار کومه
خو بيا ناڅاپه غوندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی مې چغې کړلې
ماوې دا یار خو نهٔ دے
دا چرته بُت غوندې دے
سر مې راپورته کړلو
بیا په توبو شومه زهٔ
ماوې چې غیر ته سجده
حرام حرام دی خو بس
تندے مې بېرته ټيټ شو
بیا مې ایمان راوړو
بېرته مې چغې کړلې
ما هاغه بُت اومندو
کوم چې د ډيرې مودې
کوم چې به تل ترتله
زما په زړهٔ کښې پروت وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

ګورے راته بیا څۀ له حېرانه په تا څۀ اوشو
دومره تریخ خو نۀ وے ته جانانه په تا څۀ اوشو

هسې دې د خیال مانۍ زما په زړه کښې جوړې کړې
خاورې شوې ایرې شولې ارمانه په تا څۀ اوشو

تا خو به زمانه بغېر ژوند ته ژوندون نۀ وئیلو
اوس نۀ راځې خفه ئې جوړې ګرانه په تا څۀ اوشو

ټک کوه په مخکښې څه په روسته روسته څۀ ګورے
منزل ته لاره پاتې ده کاروانه په تا څۀ اوشو

د خلقو درته سترګې وې چې تۀ به جوړ پښتو ګټې
لیک نیمګړے پرېږدے الیاسؔ خانهٔ په تاڅۀ اوشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-04-1998

په پیـ مخی دلربا باندې میئن شوم
لیونے ووم په سودا باندې میئن شوم

پـه خـنـدا پسـې ژړاوی دا متل دے
نـو بیا ځۀ له په خندا باندې میئن شوم

چې اقـرار کښې دې انـکـار کولو یاره
ستـا پـه دې یـوې ادا بـانـدې میئن شوم

چې بـابـار پکښې پښتو ستائی ملګرو
پـه شـعـرونـو د حـمزۤا بانـدې میئن شوم

زۀ الیـاس د خپلـه ځانـه ګیله مند یم
چې لـه تا شان بې وفا باندې میئن شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه د خیال یو سمندر دے
کۀ سیلۍ ده اؤ طوفان دے

د اظهـــار ورِه جـذبــه ده
کـۀ نیمگړے یو ارمان دے

دا سیلاب د ترمو اُوښکوکۀ د سرو شونړو خندا ده
راتــه اووایــه زړگیــه مینــه دا کــۀ مینه دا ده

دا دَ سپیـن سـحـر رڼا ده
کـه دَ تـورې شپې تیارۀ ده

دا شـغلــه ده کـۀ بـخـرے
کــۀ دَ زړۀ د اُور ایــره ده

دادَ غمه خوب خندا ده کۀ جنون دے او سودا ده
راتــه اووایــه زړگیــه مینــه دا کــۀ مینه دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ســـوی زړهٔ آواز دے
کـه قـصـه ډېره د راز ده

د ربــاب چیړلے تــار دے
کـۀ نـغـمـه ډکهٔ د سـاز ده

دا آغـاز د لېونتـوب دےکهٔ د خوږ زړونو د رزاده
راتــه اووایــه زړګیــه میـنــه داکــهٔ مینه دا ده

د کـــافـر زړهٔ بُت خـانـه ده
کـهٔ د مـات زړګی حرم دے

دا سیـالی ده خوشحالی ده
کهٔ بس صرف نوم د غم دے

دا د زړهٔ د جوش چغار دے کهٔ د سترګو نه پیدا ده
راتــه اووایــه زړګیــه میـنــه دا کــهٔ مینه داده

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

شور او غو غا څۀ ګورې اُوس چنګ دډُنیا چرته دے
تشې خاورې لوټې دی اُوس رنګ د دُنیا چرته دے

زۀ خو خوبولے ستا د مینې الله هو وومه
نشته اُوس ئې ګورم زۀ پالنګ د دُنیا چرته دے

عشق مې لېونے د سود اؤ زیان خبرې نۀ ګوری
د سره پکښې اُودانګی خو ننګ د دُنیا چرته دے

شته دے خو آداب د خپلیدو ئې مونږ له نۀ راځی
فضا به نغمه ګوکړمه خو ترنګ د دُنیا چرته دے

ستا د مینې خاؤره کښې ئې خاؤرې ارمانونه شوه
ستا مینه کښې ورک الیاسؔ ملنګ د دُنیا چرته دے

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17-07-2006

مینې ته

چاپیره ترې د مینې پتنګانو طوافونه کړي
فکر روښان کړے مې فانوس دې پاکې مینې ته

صورت د آئینې په رنګ هر څیز ته په جار ښائی
اخلاص مې وربخښلے تقدُّس دې پاکې مینې ته

خلیلؒ د اور لمبو کښې د ریحان ننداره کړې وه
الیاسؔه څکه ستا هم زړګے مُوس دې پاکې مینې ته

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Li

12-05-2005

خدایه چې څۀ به کیږی!

عـجب وختونه راغله
تـمیز د ښـو او بـدو
لاړې ورکیـږی ربـه
خپـلـو لی مینه نشته
د یو بل غم کښې شریك
خواخوږی پاتې نۀ شو
خدایه چې څۀ به کیږی
مخکښې به څه پیښیږی
بـغض کینه زیاتیږی
عـجب وختونه راغله
هر سړے منډه کښې دے
وائی چې څنګه به څم
مخکښې د رور عزیز نه
په مال او زر کښې ځانله
د څو روپو په خاطر
ګرځی ایمان خرڅوی

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه چې څهٔ به کیږی
مخکښې به څهٔ پیښږی

عجب وختونه راغله
خپلې درنې اوچتې

د نورو سپکې وایو
ضمیر اودهٔ دے زمونږ

لاسونه ګیر دی زمونږ
خدایه چې څهٔ به کیږی

مخکښې به څهٔ پیښیږی
د بل خبرې کوو

پردئ سندرې وایو
خپل هر څهٔ هیر دی زمونږ

د رور ولی یادونه
رنګونه پاتې نهٔ شُو

خدایه چې څهٔ به کیږی
مخکښې به څهٔ پیښیږی

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

قـافـلې مې د صلیب په لاره درومی
ځـۀ لـه تېښتـه مې کـولـه د زندانه

پرَدو ځان ته نزدے نۀ کړمه پردے ووم
خپل دې ورک شی خپلولر کړمه د ځانه

قطعه

جنت مې جوړوو ځانله جهان مې جوړولو
تـصـویـر پـه مینـه مینـه د جانان مې جوړولو

ستـا زلـفـو کښې ګـلان مې په مزه مزه ټومبل
سپرلے ترې ښکلے ښکلے په خپل شان مې جوړولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې خاورې ته

اې د غیــرتـــې اولـــس نیـــازبینې پښتنې خـاورې
ډېــره موده پـــس مــې ئې لیدلې میلمنې خـاورې

ساه د خوشحالۍ مې روح کښې ستا په لیدوګډه شوه
ستـا شـــان کښې بـــه وائـمـــه رنګینې ترانې خـاورې

تـــاراتـــه پـــه غـیـــږه کښې غیـرت اؤ پښتو اوښوده
تـــاتـــه بـــه درځـار کـړمـــه داواړه زمـانــې خـــاورې

ستـا د لـوړو غـرونـو د لـمـن پـــه مستـه سیمه کښې
اوس هـم مـاتـه ښـکـارې میـنـه نـاکـه افسانې خاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ او لاس نیوه

مخلوقه چپ شئ یو اعلان واورئ
د مرګ خبر د یو انسان واورئ
چې مړه ښخ شي نو خوږو ملګرو
بیا د مولا صاحب بیان واورئ

په ونو بوټو او حیوان راځي
حق دے مرګے په هر انسان به راځي

څوک د دې مړی جنازې له لاړه
څوک د صابن په خوند مزې له لاړه
چې دا په څهٔ کلهٔ او څنګه مړ شو
څوک ئې بس دغه اندازې له لاړه

چا د غیرت او بهادرۍ کولې
چا ئې قیصې د بیمارۍ کولې

راته د ورایه خندېدلے وو
ما هم پرون سحر لیدلے وو
ډېر بهادر او غیرتے ځوان وو
په ټولو رونړو کښې ډېر ښکلے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـورې خبـرې خېـر دے بيـا بـه اوکړو
مـلگرو لاس اُوچت کړئ دُعا به اوکړو
زهٔ هـم د کټ په پيارمه غـلے غوندې
کښېناستم ډير زيات غم زپلے غوندې
د غـم خـوارۍ الـفاظ وئيل مې غوښته
شـونډې مې خدائيگو رپېدلے غوندې
بيـا مـې پـه ژبـه دا الـفـاظ راغـلـه
غـم كښـې شـريک ئې ډېر په ناز راغله
يـو دُعـا بـه او كـړو لاس اُوچت کړئ
غم کښې شريک ئې ډېر په ناز اُوچت کړئ
اللّٰه دې ئې اُوبخښي ډېر ښهٔ سړے وو
اُوچت کړئ خېر بيا يو ځلې لاس اُوچت کړئ
په روغ رنځور غريب اؤ خان به راځى
حـق دے مـرگـے په هر انسان به راځى

(c) ketabton.com: The Digital Library

1998

پښتون ته

قربانی ورکړه دې د تن پښتونه
جوړکړه رنګین دا خپل وطن پښتونه

کهٔ د اغیارو په اسره پاتې شوې
داغ به دې لګی په لمن پښتونه

پاځه په خپل قام باندې ننګ اوکړه
اوتړه سر باندې کفن پښتونه

ستا د مړانې او غیرت نه لوګې
زما سلګۍ د زنکدن پښتونه

قسم په خدائے نور دې لیدلے نهٔ شم
په سترګو سرو باندې ویرژن پښتونه

تورهٔ د خدائے لقب دې بیا اوګټه
اے د خالدؓ نمسی تورزن پښتونه

ستا په ناموس ځان تُویَوَل غواړی
د الیاسؔ وینه د بدن پښتونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد الیاس الیاسؔ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library